

Čo ty baby na mně majú hojdanom?
Ze mňa strašidlo spravily, Bože mój!

Po zaplétaní.

Hore, hore, má kontuľka bjélená,
už ty budžeš na méj hlavě nosená.

Hore, hore, mé šnórečky bjélené,
už budžecě na méj hlavě nosené.

Hore, hore, muój ručníček červený,
už ty budžeš na méj hlavě nosený.

Hore, hore, mé foremky červené,
už budžecě na méj hlavě nosené.

878.

Z Něčic.

Mírně.

Dyž do ko - mo - ry vkro - či - ěla, dyž do ko - mo - ry v kro - či -
 ěla, ze - le - ný ví - nek, zla - tý pr - stý - nek sło - ži - ěla.

[: Dyž do komory v kročila, :]
zeleň vínek,
zlatý prstýnek složila.

[: Složila tě ho na stole, :]
vezmi ho k sobě,
mý černooký pachole.

[: Pachole brało, zpívalo, :]
červený líčka,
černý očička plakaly.

[: Dvanást trubačů trúbilo, :]
a to se všecko,
mýmu miřmu líbilo.

879.

Od Val. Meziříčí.

Bart. I. 27.

Na - hra - ba - ěli zme fů - ru se - na, už je Ha - ni - čka za - če -
 pe - ná.